

Înviere

STOMFF ANDREI AUREL

ÎNVIERE

Măicuță ce bați toaca în inima Olteniei,
Smerenia mă aduce umil la casa ta,
În noaptea învierii să pot a mă ruga
Să îmi arate Domnul cărarea milosteniei.

Am vrut să am belșug și am din plin,
Am vrut să am iubire și iubesc
Să sorb lumina Tatălui ceresc
Iar la-nvierea Fiului mă-nchin.

Am fost copil, am fost adolescent
Și deseori m-am rătăcit de dreaptă.
Greșeala mi-a părut a fi-nțeleaptă
Și am trăit intens, incandescent.

Am fost matur și mi-am urmat destinul
Urcând și coborând la fel de des,
Și numai coborând am înțeles
Că sprijin îmi mai dă numai Divinul

Atunci când totul pare prăbușit
Să văd urcușul către culme nouă,
Să schimb sărata lacrimă în rouă
Ce-mi limpezește gândul încâlcit.

Iar azi, când viitorul îl rescui
Pe clipele ce încă mi-au rămas
Spre casa ta măicuță sunt atras,
De ce te caut Doamne-asa târziu?